

Posudek diplomové práce Jaroslava Baiera „Vytěsnění menšinových akcionářů dle § 183i a. n. obchodního zákoníku“

Práci o rozsahu 59 stran odevzdal diplomant v lednu 2010. Jako cíl práce deklaroval „zamyslet nad některými spornými aspekty tohoto nepochybně mimořádně zajímavého institutu obchodního práva“, „hledat odpověď na smysl existence vytěsnění“, rozebrat dva klíčové, a (dle jeho názoru) i nejproblematictější znaky vytěsnění, totiž otázku hlavního akcionáře, s variací na téma jeho osoby, a protiplnění a rozebrat některé zajímavé judikáty Nejvyššího soudu. Dále pak hodlal formulovat vlastní názor „na ideální podobu vytěsnění de lege ferenda a srovnání tuzemské úpravy s její německou předlohou v AktG“. Soudím, že tohoto cíle diplomant v převážném rozsahu dosáhl.

Téma diplomové práce není extrémně náročné na teoretické znalosti, vyžaduje však solidní znalost teorie a principů společenského práva a souvisejících oborů.

Diplomant zvolil pro diplomovou práci téma o kterém existuje poměrně rozsáhlá časopisecká literatura a partie týkající se vytěsnění jsou i součástí několika málo monografií. Diplomant proto měl určitý prostor pro srovnání názorů jiných autorů a v návaznosti na to prezentaci názorů vlastních. Diplomant v práci také některé vlastní názory formuloval a i když s některými z nich nesouhlasím, nelze říci, že by je nebylo možno hájit. S dostupnou literaturou pracuje diplomant na dobré úrovni.

Práci s poznámkovým aparátem považují za dobrou. Rovněž jazykovou a stylistickou úroveň považují za dobrou. Diplomant by však měl více zvažovat používání zkratek. Použití (nezavedené) zkratky EU v nadpisu bodu 4.3 nepůsobí dobrým dojmem, zejména když se v následujícím textu používá pojem nezkrácený (dtto zkratka ČR na s. 4). Při zavádění zkratky v textu, je obvyklé používat v závorce formulaci (dále jen „“ nebo dále též jen „“ což diplomant nečiní (viz s. 12). Nadto není při zavádění zkratek důsledný, zatímco zkratku „Směrnice“ zavádí jak v textu, tak v seznamu zkratek, zkratku AktG začlenil do seznamu, ale v textu ji nezavedl (s. 5). V některých případech používá diplomant poněkud neobratné, nepřesné či málo srozumitelné formulace. Tak např. na s. 3 formuluje „pokud má takový podíl bezpodmínečně smluvně ošetřen“, přičemž slovo „ošetřen“ podle mého soudu není pro smluvní zajištění podílu zrovna případné. Na s. 27 začíná diplomant větu znakem §, což není v odborné literatuře vhodné. Na s. 56 používá diplomant zkratku „o. s. ř.“ aniž by jí předcházelo číslo paragrafu. V poznámce pod čarou 106 diplomant používá pojem „nezávazný právní předpis“.

Za zajímavý považuji (i když ne se všemi závěry souhlasím) rozbor na s. 28 a násl., týkající se časového hlediska postavení hlavního akcionáře.

Obecně lze o předložené práci říci, že je zpracována na dobré úrovni a je přehledná a systematicky dobře členěná.

Přes uvedené je však třeba vyslovit některé kritické připomínky:

- Na s. 19 si diplomant povzdechl, že k návrhu zákona č. 216/2005 Sb., který předložil poslanec Doležel, nebyla vypracována důvodová zpráva, čímž mimoděk odhalil, že mu není znám průběh legislativního procesu – důvodové zprávy se zpracovávají jen k vládním návrhům předpisů.
- Na s. 20 diplomant obecně (nepřesně) formuluje, že zákon č. 104/2008 Sb. vypustil dohled „ČNB“ (zkratka nezavedena), i když následně uzavírá, že tím byl „vlastníkům účastnických cenných papírů u cílových společnostech nekotovaných na burze z formálního hlediska "utnut" jeden stupeň ochrany.“ (Zkratku „burza“ ostatně diplomant také nezavedl.)
- Na s. 26 se diplomant, s poukazem na nálezy Ústavního soudu zamýšlí nad tím, zda je ochrana menšinových akcionářů při vytěsnění veřejným zájmem. Jeho závěry považuji za dosti nejasné. Měl by se jednoznačně vyjádřit, k jakému názoru se přiklání.
- Na s. 33 diplomant prezentuje názor, že akcionář, který si půjčil cenné papíry, je nevlastní.
- Nesouhlasím se závěrem na s. 41, že by měl soud přezkoumat výši protiplnění k okamžiku přechodu účastnických cenných papírů na hlavního akcionáře. Soudím, že riziko vyplývající z dřívějšího zpracování znaleckého posudku by měl nést hlavní akcionář, což ho povede k co nejpozdějšímu zpracování, nevidím však důvod, proč by měl být postihován (či zvýhodňován) za následný stav, který neovlivnil.
- Na s. 45 diplomant tvrdí, že „Povinnost hlavního akcionáře vyplatit menšinovým akcionářům předmětné úroky za dobu, kdy byli v prodlení s předložením svých účastnických cenných papírů, by kolidovala i se zásadou, že nikdo nesmí mít prospěch ze svého protiprávního jednání.“ zapomíná ale, že tuto situaci řeší obchodní zákoník v rámci právní úpravy prodlení.

Přes uvedené, spíše dílčí, výhrady práci považuji za dobrou a doporučuji jí k obhajobě.

V Praze dne 10. března 2010

---

doc. JUDr. Ivana Štenglová